

salost. Sakai vi ste dobru veidu, de taisti kateri tulikain vessenja so vam iskasali, potler vas bodo pregagnali, topli, krisali inu spotlivu na svetim krisi perbiali. Zhe od tod enu maihinu h temu se perblisamo, kar pomeni tu mestu, tudi ussidagnim zhassi nas usmileni jesus se joka. Tu mestu pomeni nasso Dusho, kateri veliku milosti inu dobrute ie iskasou io ie h pervimu stvaru po svoim Pildi, faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram, ie nio oprou inu ozhistiu od greha, io ie slekou s kramplin hudizha poklenska, u tem kir sa nio reshit ie preliu usso negovo sveto Resho (!) kri. Videjo z tedai pruti leti dobruti mu nesgruntani milosti nehvalesen se iskase, dokler nemestu hodit po negovim nauuku, se blise h temu fardamanim, se milu s jozhe, videns Jesus civitatum flevit super illam. Amen.

D. Mattio Zupin m. p.

Viduchi Jesus grad od Jerusalema so mi se prolile susce; — moi predragi grad so dusse nasse, sgora oneh on gioce cadar mi drugi pademo u grih, tadaí on gioce, sacai duse nase on negleda vec cacor pervo, cadar sgubimo . . . negovo tadaí on gioce; no co mi drughi nechiamo da Jesus ioce, recemo largo od griha, pustimo crivigne, pustimo soaco slo, i oslisimo negove sapovedi, taco chiamo resveselit Isusa, i en dan chiamo miloschio negovo dosegnit . . . nebesco. Uni grad arbet ie bil nel lepce, taco duse nase so nel lepce, cadar so u milosti od Boga, on ich gleda cacor negove . . . ma cadar sa naso nesrechio ich od nega odversemo, tadaí on dela vidi s ovo . . . P. Antonio Palcich.

Dr. K. Glaser.

Krscsánszko katholicsánszke cerkvene peszmi sz potrebnimi molítvami i vnógimi vogerszkimi peszmami za skolnike, katholicsánszko mladézen, ino za vszákoga pobozsnoga krscsenika. Vö dáne od drüstva szvétoga Stevana. Prvi natísz. Budapest, 1893, 687. — To cerkveno pesmarico v prekmurskem narečji in madjarskem »državnem« pravopisu je sestavil učitelj *József Pustaj* v Martjancih (med ogerskimi Slovenci). Da je pri-skrbelo ogersko društvo sv. Stefana izdajo te knjige, temu je pač vzrok, ker je v nji najti tudi nekoliko pesmij v madjarskem jeziku. Nekatere pesmi se tedaj nahajajo v obeh jezikih. Tako naj pomore ta pesmarica prekmurkim Slovencem, da se skoraj nauče državnega jezika. To se nam prav odkrito pove v uvodu: »ár sze je solszka deca i mladézen zdaj zse tídi privádila, vszamogócsega i dobrotivnoga Oco po lejpom vogerszkom jeziki hváliti i zvisávati. I vszi m, ki mladézen gori hránimo, tó verjemo, ka je zse nej dalecs ono vrejme, gda mo vszi lehko po obcsinskom jeziki nase domovine dícsili Bogá — sz ednim gláaszom. To je tedaj želja patrijotskega učitelja. Vender moramo biti hvaležni njemu in društvu za to knjigo, zakaj malo številce ogerskih pesenc ne obrodi zaželenega sadu. V knjigi je tudi nekoliko štajerskih pesmij, seveda v popravljeni odeji, nekaj jih je pa prevedenih iz madjarskega jezika. Jezik je prekmursko narečje, toda ne popolnoma pristna in nepopravljena govorica ogerskega Slovenca, nego prekmurski »književni« jezik. Ta jezik se je polagoma utrdil v jednom stoletji, v njem je pisana vsa prekmurska cerkvena »književnost«, prevod novega zakona, psalterja, molitveniki, katekizem in knjige jednake vrste. V tem »književnem« jeziku se dá opaziti nekoliko vpliva sosednega štajerskega narečja. Marsikateri dijalek-tiške posebnosti ni tedaj najti v jeziku prekmurskih knjig in tedaj tudi ne v tej pesmarici. Prekmurski pisatelji so zgodaj opazili, da nekaterih posebnostij ni v bližnjih narečjih n. pr. izpada *h*, prehoda *m* v *n* na konci besede, in zato jih niso vzprejeli v knjigo. Ob sedanjem razmerji ni misliti, da bi književna slovenščina izpodrinila domače književno narečje, slovenska knjiga le težko najde semkaj pot, ker bi utegnila škodovati naglemu napredku državnega jezika med Prekmurci.

V. O.

Hrvaške novice. V Zagrebu biva sedaj več hrvaških umetnikov, da zvrše nekatera dela, ki jih je naročil oddelni predstojnik dr. Kršnjavi. Sloveči slikar Vlaho Bu-